

[Christmas Møller.]

Maade som i det Forhold, han saa stærkt har kritiseret.

Og naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som jo har saa overordentlig let til sine Paastande, ikke blot gav det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen Tilslutning i hans Paatale overfor „Jydske Tidende“, men ogsaa talte om en hensynsløs Kapitalmagts Benyttelse overfor Pressen i Sønderjylland, saa vil jeg derom sige, at her talte det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal atter om et Forhold, som det ærede Medlem ikke kender noget til, og navnlig var det overmaade dristigt, naar man kender Sandheden og Forhistorien med Hensyn til Stillingen overfor Pressen i Flensborg, af det ærede Medlem at udtale sig, som han gjorde.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte endvidere om Kriseforliget, som var det, der interesserede ham mest — Forholdene i Sønderjylland interesserede det ærede Medlem meget lidt, synes jeg —, nej det, der navnlig interesserede det ærede Medlem, var at kritisere det Kriseforlig, der var blevet indgaaet. Og hvorledes kritiserede det ærede Medlem det saa? Han sagde f. Eks. med Hensyn til Arbejdsløshedssundstøttelsen, at den midlertidige Arbejdsløshedslov, der er skabt gennem Samarbejde mellem Regeringspartierne og os, har sat Arbejdsløshedstallet op til 92 000.

Det ærede Medlem talte hen i Vind og Vejr. De 74 000 Arbejdsløhedskassemedlemmer, som er arbejdsløse i Dag, har de noget med denne Lov at gøre? Altsaa tager vi de 74 000 fra. Det er dog en Post selv for en Mand, der regner med Tal som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Saa er der de 18 000. Hvor mange var arbejdsløse i Fjor i en lignende Situation? Hvor mange af disse 18 000 er arbejdsløse? Jeg ved det ikke. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ved det ikke. (*Socialministeren* [Steincke]: Jeg heller ikke). Socialministeren ved det naturligvis heller ikke, siger han — „naturligvis“ af den Grund, at Socialministeren kender Loven saa godt, at han siger: Den giver ikke noget. Hvorfor? Fordi, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal burde vide, Loven er lavet saaledes, at hvis man skal kunne faa Krisehjælp efter § 2, skal man kunne dokumentere, at man har været arbejdssøgende, enten ved Indskrivning paa Arbejdsanvisningskontoret eller paa anden Maade (*Socialministeren* [Steincke]: Nej, under alle Omstændigheder). For tidligere Tid kunde man vise

det paa anden Maade, det var det, jeg tænkte paa.

Altsaa maa simpelt hen de Mennesker, som kan frygte senere at blive arbejdsløse, melde sig, og derfor kommer dette store Tal frem, det er ligetil. Men hvad viser dette Tal? Tror det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at man for den Understøttelse, der kan gives herefter, forlader Arbejdet? Vil det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som er saa overmaade skarp i sin Kritik af den Lov, der er vedtaget, benægte, at gennem den Fortolkning, der er givet af Loven, er Forholdet dette, at man i det store og hele kan sige, at kun i de Tilfælde, hvor det er rimeligt og naturligt, at det offentlige yder en oven i Købet meget beskedene Hjælp, bliver den ydet?

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Tale gik jo ud paa dette, at det er galt i U. S. A., for dér er Arbejdslønnen for høj, og herhjemme i Danmark har vi den sociale Lovgivning, og det er galt, skønt det ærede Medlem har været Statsminister her i Landet i 2½ Aar.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Valutakommissæren. Jeg har ikke talt om Valutakommissæren og Mandens personlige Stilling, dette interesserer mig ikke, men jeg har talt om det efter min Opfattelse gale, nemlig det uklare Forhold, der er mellem Stat og Nationalbank, og det tror jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vil have noget imod.

Naar det ærede Medlem saa talte om Ejendomsskatterne og sagde, at nu var vi kommet for sent med Ejendomsskatteforslaget, saa vil jeg dog sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at i 1926, da den kommunale Grundskyld blev vedtaget, udtalte det daværende Medlem af dette Ting, nuværende Kreditforeningsdirektør Aksel Jensen følgende i Betænkningen, at han ønskede — det staar Sp. 347 i Tillæg B, og jeg beder om Formandens Tilalelse til at oplæse 3¼ Linie —:

„At fastsætte en Maksimalgrænse for Beskatning af fast Ejendom ikke alene til Amtskommuner, men ogsaa til Sognekommuner“.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal havde Magten i dette Land som Minister fra 1926 til 1929, og Aksel Jensen erklærede i denne Betænkning, at han ikke kunde finde fornøden Tilslutning til dette Maal. Tror det ærede Medlem, at det var det ærede Medlem Hr. Fibiger og mig, der ikke havde Lyst? (*Madsen-Mygdal*: Ja). Ja, naar det ærede Medlem diskuterer paa den Maade,